

IX. 2. udvalg.

des de vil kunne udnytte datalogiens muligheder.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 2. udvalg uden afstemning og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 ligeledes uden afstemning. (Res. 2804 (XXVI)).

4. Verdensfødevarerprogrammet (WFP).

FAO's konference anbefalede under sin samling i efteråret 1971 en målsætning for de frivillige bidrag til Verdensfødevarerprogrammet for 1973 og 1974 på 340 mill. dollars eller 40 mill. dollars mere end målsætningen for 1971 og 1972. På sin genoptagne 51. samling vedtog ECOSOC at forelægge generalforsamlingen et resolutionsforslag, hvorefter den pågældende målsætning blev tiltrådt.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 2. udvalg uden afstemning og blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 ligeledes uden afstemning. (Res. 2805 (XXVI)).

5. Den internationale monetære situation.

90 udviklingslande fremlagde et resolutionsforslag vedrørende den internationale monetære situation. Forslaget indeholdt bl. a. en skarp fordømmelse af, at en lille gruppe lande (10-magtsgruppen) traf beslutninger om monetære problemer af interesse for hele verdenssamfundet hen over hovedet på de andre lande og krav om, at udviklingslandene skulle have større indflydelse på beslutningsprocessen. Yderligere indeholdt forslaget en række retningslinier for løsningen af den internationale monetære krise bl. a. omfattende en styrkelse af IMF, en snæver margin for valutakurssvingninger og iværksættelse af særlige garantier for udviklingslandene mod tab af valutareserver som følge af kursændringer og valutaspekulation.

Repræsentanter for forslagsstillerne erklærede ved fremlæggelsen, at de ikke ønskede forhandlinger om forslaget, hvis indhold byggede på resultatet af Lima-konferencen. Dette gav anledning til stærkt kritiske indlæg fra de vestlige lande.

Under særafstemningen om en lang række paragraffer og underparagraffer stemte de vestlige lande med få undtagelser enten

imod eller afstod. Danmark afstod i alle tilfælde.

Forslaget som helhed blev vedtaget i 2. udvalg med 69 stemmer for (udviklingslande, færre end antallet af forslagsstillere), 12 imod (Australien, Belgien, Canada, Danmark, Finland, Irland, Japan, New Zealand, Norge, Sverige, Storbritannien og USA), mens 17 afstod (bl. a. Frankrig, Island, Israel, Italien, Holland, Portugal, Spanien og Østrig).

Danmark afgav efter afstemningen en stemmeforklaring, hvori det udtaltes, at man på grund af den benyttede fremgangsmåde ved forslagets fremlæggelse havde set sig nødsaget til at stemme imod forslaget som helhed, og at man havde afstået under særafstemningerne, fordi man hverken fandt det logisk eller meningsfyldt at tage særskilt stilling til de enkelte elementer i et forslag, der ikke var negotiabelt.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 med 82 stemmer for, 11 imod (bl. a. de nordiske lande, Canada, Japan, Storbritannien og USA) og 15 afståelser (bl. a. østlandene, Holland, Portugal og Spanien. (Resolution 2806 (XXVI)).

6. Udviklingslandenes gældsbyrde.

Ghana fremlagde på nogle udviklingslandes vegne et resolutionsforslag vedrørende forholdsregler til lettelse af udviklingslandenes voksende gældsbyrde.

Ghana, der sigtede imod en enstemmig vedtagelse, accepterede en række canadiske ændringsforslag, hvorefter også Canada og Holland blev medforslagsstillere.

Nogle udviklingslande udtalte herefter, at de ikke kunne støtte forslaget, fordi det var blevet for svagt.

Nogleparagraffen, hvori kreditorlande og internationale kreditinstitutioner opfordres til velvilligt at overveje anmodninger fra udviklingslande om gældskonsolidering m. v. på lempelige vilkår, blev ved særafstemning vedtaget med 81 stemmer for (vestlandene og de fleste udviklingslande), 2 imod (Ægypten og Syrien) og 16 afståelser (østlandene og nogle udviklingslande herunder Madagascar, Malaysia, Mali og Mauritius).

Forslaget som helhed blev vedtaget i udvalget med 81 stemmer for, ingen imod